ČESKÁ REPUBLIKA

# ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **H. A. V.**, zast. advokátem Mgr. Quoc Tan Phamem, Vídeňská 89, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2023, čj. OAM-1203-25/ZR-2022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 23. 3. 2023, čj. 62 A 21/2023-29,

takto:

**I.** Kasační stížnost **se zamítá**.

**II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

## Odůvodnění:

[1] Žalovaný napadeným rozhodnutím podle § 77 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, zrušil platnost povolení žalobce k trvalému pobytu, neboť žalobce byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce 3 let a 4 měsíců za trestný čin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1 a odst. 2 písm. c) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku.

[2] Rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručeno dne 6. 2. 2023. Zástupce žalobce podal dne 7. 3. 2023 v 12:53 h prostřednictvím datové schránky proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke krajskému soudu.

[3] Lhůta k podání žaloby činí podle § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců 30 dnů od doručení rozhodnutí žalovaného. Lhůta k podání žaloby by žalobci uplynula dne 8. 3. 2023. Žalobce tedy podal žalobu předposlední den lhůty k podání žaloby.

[4] Krajský soud v záhlaví označeným usnesením žalobu odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s., neboť neobsahovala žádný žalobní bod a podle krajského soudu jsou dva pracovní dny málo

k tomu, aby ověřil všechny rozhodné skutečnosti a zaslal výzvu k doplnění žalobních bodů, byť zástupce žalobce komunikuje prostřednictvím elektronické pošty.

[5] Žalobce (stěžovatel) napadl usnesení krajského soudu kasační stížností. Namítl, že krajský soud měl povinnost žalobce vyzvat k doplnění žalobních bodů a stanovit mu k tomu lhůtu, která odpovídá zbývající části lhůty. Stěžovatel odkázal zejména na rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 3. 2018, čj. 3 Azs 66/2017-31, č. 3733/2018 Sb. NSS. Uvedl, že byl zastoupen advokátem, který komunikoval se soudem prostřednictvím datové schránky. Jednalo se tedy o situaci, kdy krajský soud měl povinnost stěžovatele vyzvat k doplnění žaloby, a to navíc proto, že stěžovatel v žalobě deklaroval svou vědomost o chybějících žalobních bodech a současně se zavázal, že žalobu v určité lhůtě doplní.

[6] Stěžovatel dále namítl, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav věci a nepřihlédl ke všem důkazům. Podle jeho názoru žalovaný nevzal v úvahu přiměřenost dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života stěžovatele.

[7] Stěžovatel navrhl, aby NSS napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[8] Podle žalovaného krajský soud neměl povinnost vyzývat stěžovatele k doplnění žalobních bodů. Dále se žalovaný ve vyjádření zabýval otázkami, které se týkají merita věci, nikoli odmítnutí žaloby. Žalovaný navrhl, aby NSS kasační stížnost zamítl.

[9] Stěžovatel v replice setrval na svých závěrech o tom, že krajský soud měl povinnost jej vyzvat k doplnění žalobních bodů. Dále v reakci na vyjádření žalovaného se stěžovatel vyjádřil k meritu věci.

[10] Kasační stížnost není důvodná.

[11] NSS se bude zabývat pouze námitkami, které se týkají odmítnutí žaloby, neboť v případě, v němž je kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí žaloby, přicházejí pro stěžovatele z povahy věci v úvahu pouze kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s (srov. např. rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2009, čj. 3 As 44/2008-80). NSS se proto dalšími námitkami stěžovatele zabývat nebude.

[12] V projednávané věci je nesporné, že stěžovatel podal žalobu bez uvedení žalobních bodů předposlední den lhůty k podání žaloby. V posuzovaném případě je sporné to, zda za takové situace měl krajský soud vyzvat stěžovatele k doplnění žalobních bodů.

[13] Žalobní body lze doplnit pouze ve lhůtě k podání žaloby (srov. § 71 odst. 2 s. ř. s. či rozsudek rozšířeného senátu ze dne 29. 8. 2017, čj. 5 As 154/2016-62, č. 3632/2017 Sb. NSS, bod 24 a násl.).

[14] K doplnění žalobních bodů má soud povinnost žalobce vyzvat, pokud to je technicky proveditelné a smysluplné. Soud se totiž musí seznámit s obsahem žaloby (přinejmenším do té míry, aby si mohl učinit úsudek o tom, zda má předepsané náležitosti) a s rozhodnými skutečnostmi, na základě kterých si vytvoří úsudek o tom, zda má zasílat výzvu k doplnění žalobních bodů.

[15] Pravidlem by mělo být podání perfektní žaloby. Předpokládá se, že žalobce činí vše pro to, aby jeho žaloba byla projednatelná a soud o ní mohl včas rozhodnout. Pokud podá žalobce žalobu ke konci lhůty pro podání žaloby bez tak podstatné náležitosti, jako jsou žalobní body, nemá automatickou garanci, že soud jej k odstranění této vady vyzve. Soud je povinen vyzvat žalobce k doplnění žalobních bodů, je-li ještě se zřetelem na konkrétní situaci pravděpodobné, že žalobce bude s to žalobu včas, tedy ve lhůtě pro podání žaloby, doplnit. „*Pro posouzení možnosti doplnění žaloby, zbývá-li* ***jen několik málo dnů*** *do konce lhůty pro podání žaloby, bude klíčové, zda může soud žalobci nebo jeho zástupci doručit výzvu rychle, typicky disponují-li tyto osoby datovou schránkou, anebo má soud povinnost doručit na elektronickou adresu, kterou adresát sdělil soudu (za podmínek § 46 odst. 2 o. s. ř., ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.). Naproti tomu, bylo-li by třeba žalobci nebo jeho zástupci doručovat výzvu poštou, nemá soud povinnost vyzvat jej k doplnění žalobních bodů, byť ještě k doplnění žaloby zbývá několik málo dnů; takováto výzva by zpravidla nemohla být poštou žalobci doručena včas, aby ji žalobce stihl vyhovět.*“ (srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 3. 2018, čj. 3 Azs 66/2017-31, bod 57 a 58, pozn. NSS - zvýraznění v citaci učinil desátý senát). V projednávané věci však nezbývalo několik málo dnů, ale fakticky pouze jeden den.

[16] NSS konstatuje, že krajský soud v projednávané věci správně vyhodnotil, že podaná žaloba neobsahovala řádně vymezené žalobní body. O tom ostatně ani není sporu. Krajský soud také v souladu s judikaturou NSS (rozsudkem ze dne 4. 5. 2011, čj. 1 Afs 2/2011-55, a rozsudkem rozšířeného senátu ze dne 20. 3. 2018, čj. 3 Azs 66/2017-31) zdůvodnil, proč nepřistoupil k vydání výzvy k odstranění vad žaloby podle § 37 odst. 5 s. ř. s. Žaloba byla podána předposlední den lhůty k podání žaloby v odpoledních hodinách. Z judikatury NSS přitom také plyne, že krajský soud po doručení žaloby ověří, zda žaloba má stanovené náležitosti, a to v přiměřené lhůtě po jejím doručení - tedy zpravidla v řádu několika dnů po jejím doručení (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 5. 2014, čj. 6 As 50/2014-18, na který odkazuje též stěžovatel). V projednávané věci tak bylo technicky nereálné, aby prakticky během závěru předposledního a posledního dne lhůty k podání žaloby krajský soud, byť elektronicky, vyhotovil a doručil stěžovateli výzvu k odstranění vad žaloby a stěžovatel na ni stihl reagovat (srov. judikaturu uvedenou v předcházejícím bodu). NSS dále podotýká, že stěžovatel byl již v řízení o žalobě zastoupen advokátem, který si musel být vědom toho, že podává neúplnou žaloba na samém sklonku lhůty k jejímu podání, a proto mohl očekávat negativní důsledky, které s tím mohou být spojené. Pokud se těmto negativním důsledkům chtěl vyhnout, měl za žalobce podat perfektní žalobu.

[17] NSS dále uvádí, že ačkoli zástupce stěžovatele komunikoval prostřednictvím datové schránky, nejednalo se v tomto případě o zcela výjimečný případ, kdy by krajský soud byl povinen zaslat výzvu stěžovateli k doplnění žalobních bodů. Žádné takové výjimečné okolnosti ostatně ani stěžovatel netvrdí. V projednávané věci se nejedná ani o případ, v němž by lhůta k podání žaloby byla stanovena v řádu několika málo dnů.

[18] Krajský soud tedy postupoval správně, pokud v projednávané věci stěžovatele s ohledem na podání žaloby na sklonku lhůty k podání žaloby nevyzýval k doplnění žalobních bodů. Je rovněž třeba zdůraznit, že sám stěžovatel musel počítat s negativními důsledky, které mohou nastat, když podal neúplnou žalobu na samém sklonku dané zákonné lhůty k jejímu podání.

[19] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatele není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[20] Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 15. června 2023

Ondřej Mrákota
předseda senátu